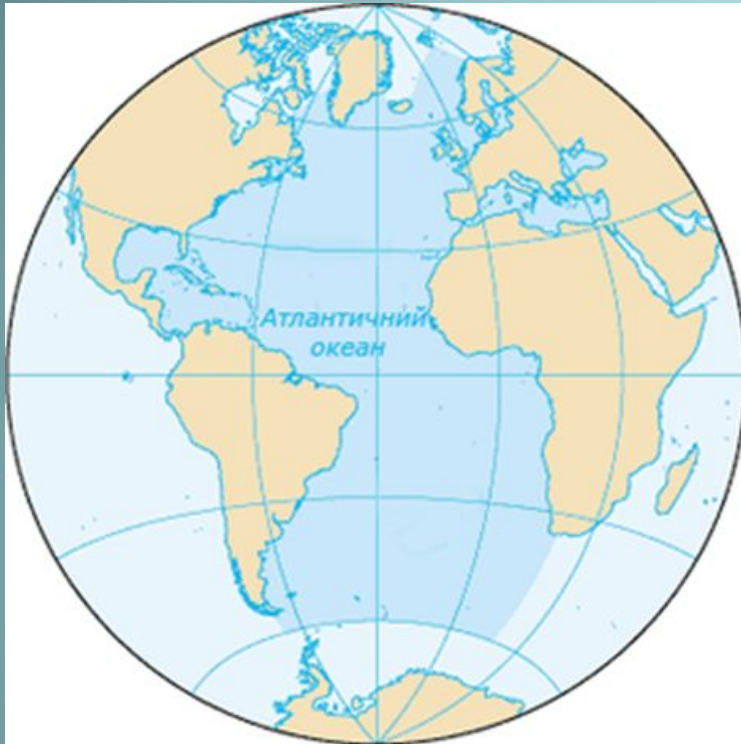

A wide-angle photograph of the Atlantic Ocean at sunset. The sky is filled with scattered clouds, some of which are illuminated by the setting sun, creating a warm orange and yellow glow. The ocean surface is dark blue with gentle ripples. The text 'АТЛАНТИЧНИЙ ОКЕАН' is overlaid in the center in a bright cyan color.

АТЛАНТИЧНИЙ ОКЕАН

- Другий за площею океан на планеті
- Простягається від субарктичних широт до до Антарктиди на 16 000 км
- Витягнута форма океану
- Широке сполучення з холодними полярними водами
- Межі з Індійським і Тихим океаном : від мисів на південних краях Африки і Південної Америки по меридіанах до Антарктиди
- За глибиною є другим після Тихого. Максимальна глибина в глибоководному жолобі Пуерто-Ріко – 8742 м
- Внутрішні моря: Балтійське, Середземне, Чорне, Азовське
- Окраїнні моря: Північне, Карибське
- Острови материкового походження: Великобританія, Великі Антильські
- Острови вулканічного походження: Канарські, Ісландія
- Коралові острови: Бермудські

Площа дзеркала	91,7 млн. км^2
Найбільша глибина	8 605 м
Середня глибина	3 926 м
Об'єм	337 541 тис. км^3

- Версія 1 про походження назви: назву Атлантичному океанові дали стародавні греки за ім'ям міфічного титана АТЛАСА (АТЛАНТА) , який нібито стояв на краю землі і тримав на плечах небозвід. У різний час Атлантичний океан називали Морем за Геракловими стовпами, Західним океаном, Морем мороку

A fantastical underwater scene. On the left, a large, partially submerged classical temple with several columns and a pediment. In the center, a statue of a bearded man holding a trident stands on a pedestal. To the right, a larger, more imposing statue of a seated bearded man with a trident is visible. The background shows more ruins and a large, muscular figure. The water is dark blue with light rays filtering down, and a shark is swimming in the upper left. Bubbles and small fish are scattered throughout the scene.

● Версія 2 про походження назви: назва походить від імені міфічної країни Атлантида.

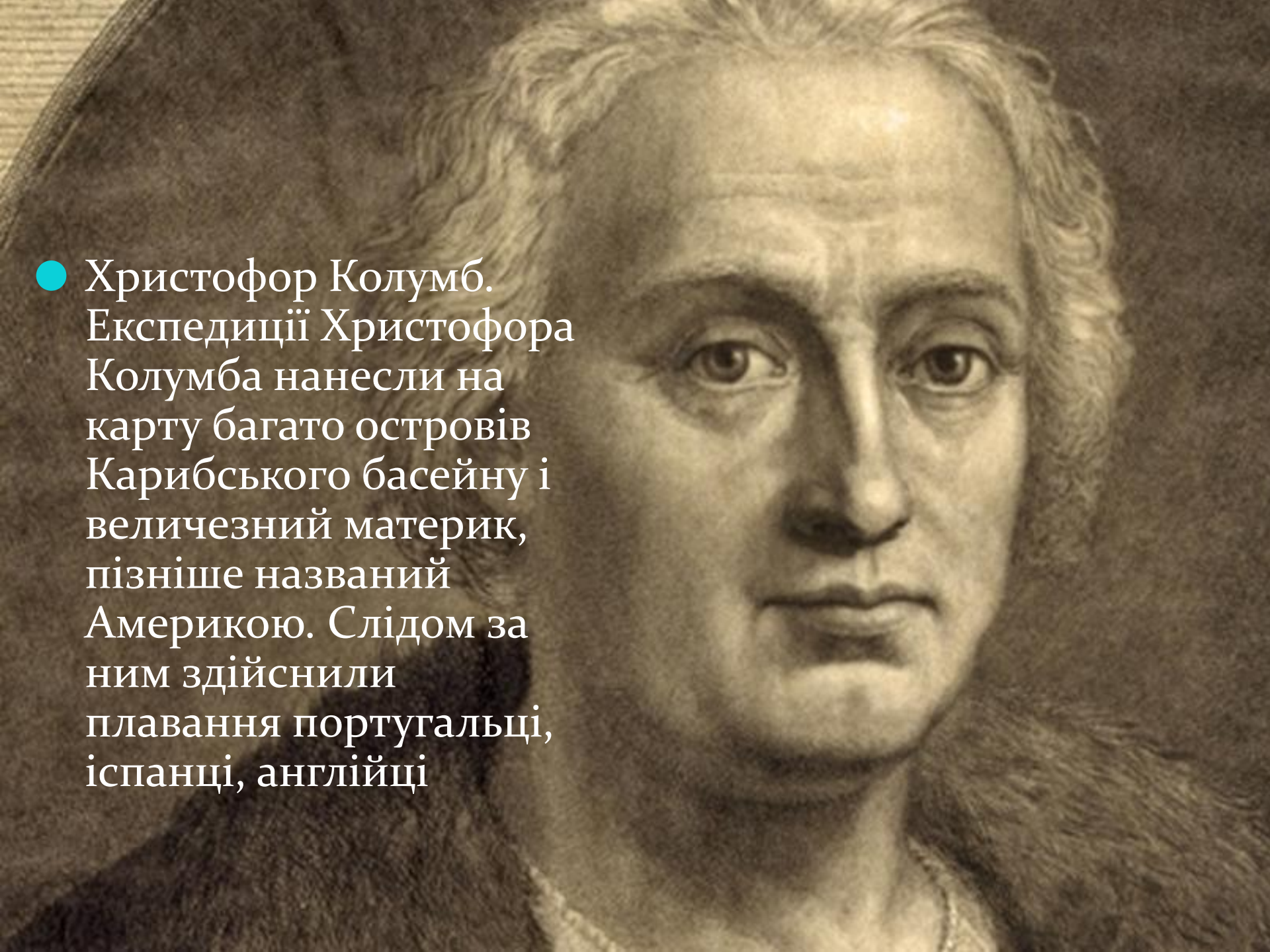

- Фінікійці зібрали перші відомості про Атлантичний океан ще за тисячу років до нашої ери

- Вікінги.
Скандинавські вікінги першими і не раз перепливали океан, досягнувши берегів Американського континенту (вони називали його Вінландом) і відкрили Гренландію і Лабрадор.

- Христофор Колумб. Експедиції Христофора Колумба нанесли на карту багато островів Карибського басейну і величезний материк, пізніше названий Америкою. Слідом за ним здійснили плавання португальці, іспанці, англійці

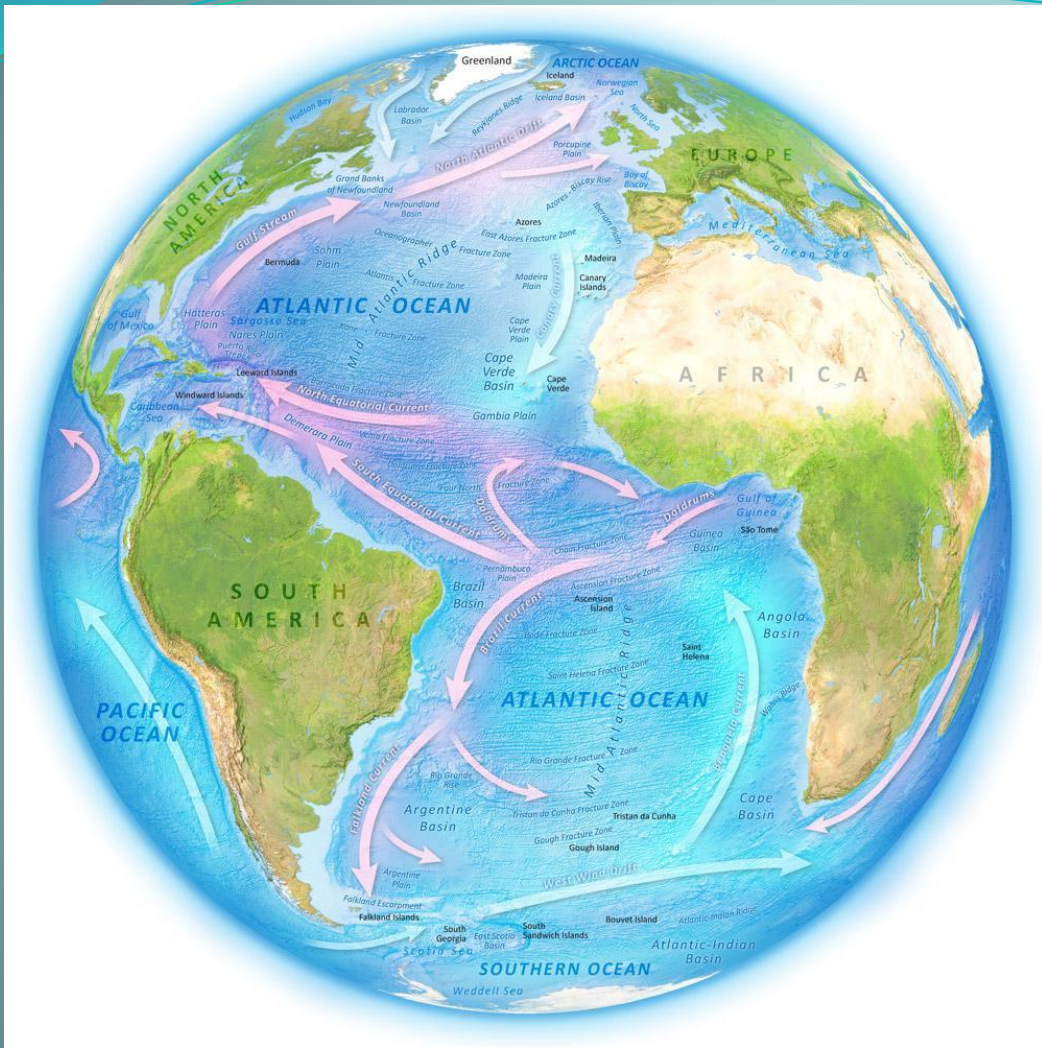
Маршрути подорожей Христофора Колумба

до 1749 року
(плавання фінікійців, карфагенян
, Х. Колумба, Дж. Кабота, Ф. Магеллана
та ін.), коли зібрані
відомості лише про
розподіл суходолу і моря

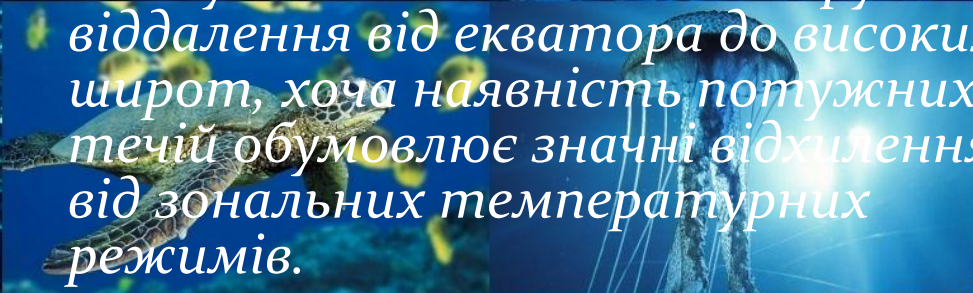
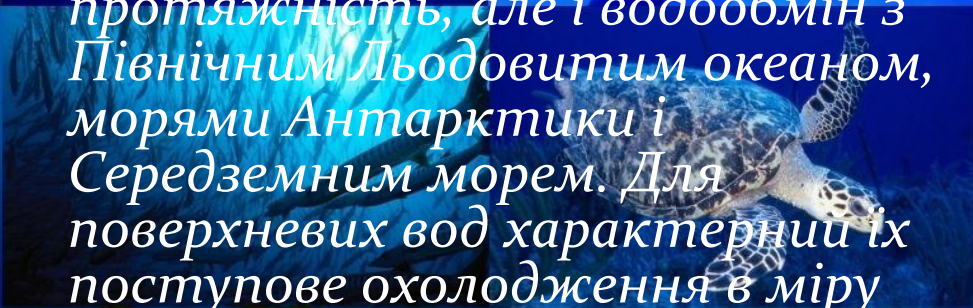
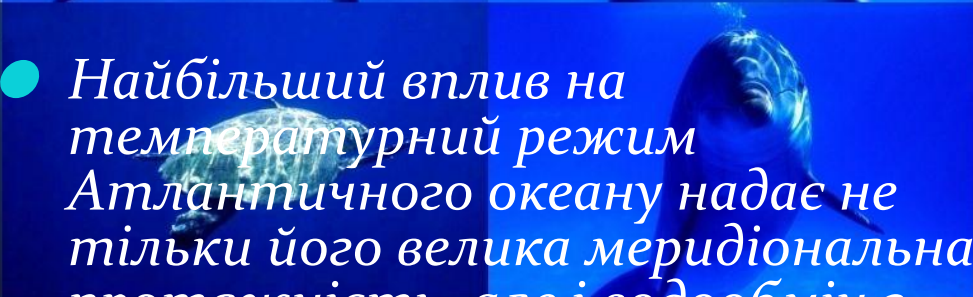
з періоди
дослідження
Атлантичного
океану

період
комплексних океанографічних
досліджень з
кінця 19
століття триває й
тепер.

1749—1873, —
одержані перші дані
про температури води
на різних глибинах
(Дж. Кук, І. Ф. Крузенштерн,
Ю. Ф. Лисянський та
ін.).

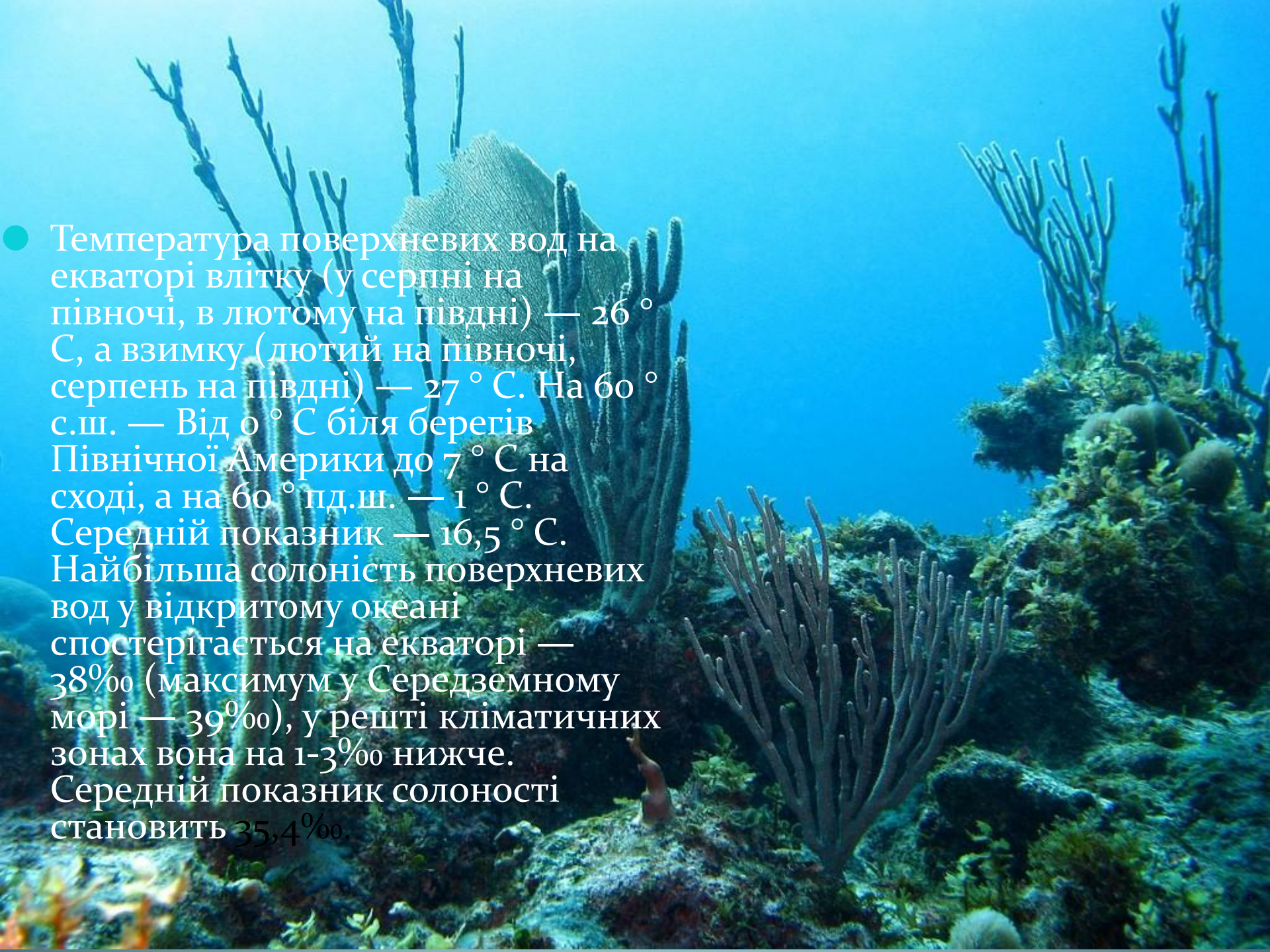
Різноманітність кліматичних умов на поверхні Атлантичного океану визначається його великий меридіональної протяжністю і циркуляції повітряних мас під впливом чотирьох головних атмосферних центрів: гренландського і Антарктичного максимумів, Ісландського і Антарктичного мінімумів. Крім того, в субтропіках постійно діють два антициклони: Азорський і Південно-Атлантичний. Сильний вплив на клімат роблять сезонні зимові антициклони: Канадський, Азіатський, Південно-Африканський і Південно-Американський.

- *Найбільший вплив на температурний режим Атлантичного океану надає не тільки його велика меридіональна протяжність, але і водообмін з Північним Льодовитим океаном, морями Антарктики і Середземним морем. Для поверхневих вод характерний їх поступове охолодження в міру віддалення від екватора до високих широт, хоча наявність потужних течій обумовлює значні відхилення від зональних температурних режимів.*

клімат

- Потужними носіями теплової енергії виступають кругові поверхневі течії, що розташувалися по обидві сторони від екватора: такі, наприклад, Північне і Південне пасатні течії. Холодні води несе Канарська течія, а також протягом Західних Вітрів. В Атлантичному океані існує кілька ярусів глибоководних течій.

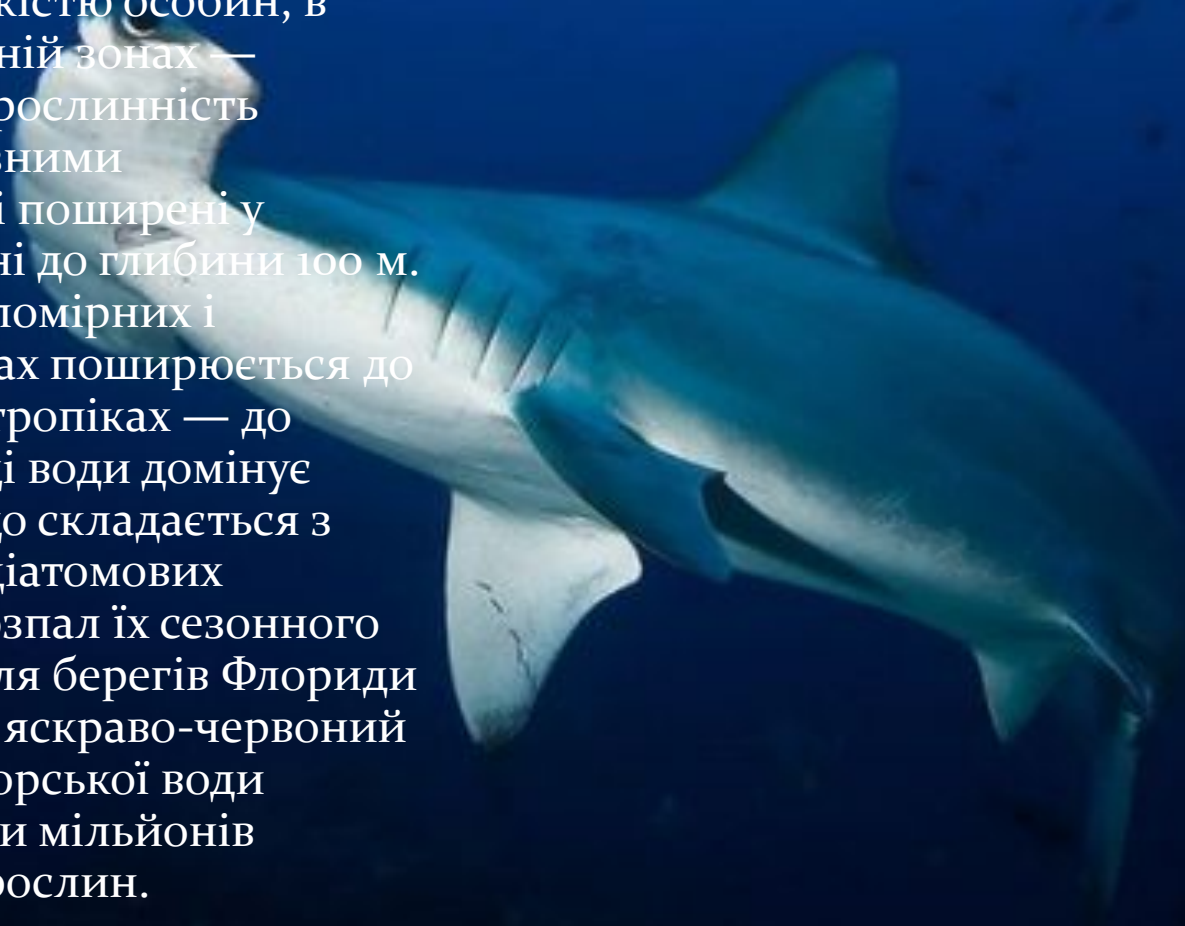
An underwater photograph of a coral reef. The scene is dominated by various types of coral, including tall, thin branching corals and a large, flat, fan-shaped coral in the center. The water is clear and blue, and the overall atmosphere is serene and natural.

● Температура поверхневих вод на екваторі влітку (у серпні на півночі, в лютому на півдні) — 26°C , а взимку (лютий на півночі, серпень на півдні) — 27°C . На 60° с.ш. — Від 0°C біля берегів Північної Америки до 7°C на сході, а на 60° пд.ш. — 1°C . Середній показник — $16,5^{\circ}\text{C}$. Найбільша солоність поверхневих вод у відкритому океані спостерігається на екваторі — 38‰ (максимум у Середземному морі — 39‰), у решті кліматичних зонах вона на $1\text{--}3\text{‰}$ нижче. Середній показник солоності становить $35,4\text{‰}$.

Водні маси та течії

- До Атлантичного океану впадають: Амазонка, Дніпро, Дон, Дунай, Конго, ріка Св. Лаврентія, Маккензі, Міссісіпі, Нігер, Ніл, Оріноко, Парана, Рейн та інші, віддаючи разом близько 60% маси материкових вод, що стікають до світового океану.

- Рослинний і тваринний світ у тропічній зоні відзначається різноманітністю видів, але обмеженою кількістю особин, в помірній і холодній зонах — навпаки. Донна рослинність представлена різними водоростями, які поширені у прибережній зоні до глибини 100 м. Фітопланктон у помірних і холодних широтах поширюється до глибини 50 м, у тропіках — до 50—80 м. У товщі води домінує фітопланктон, що складається з динофлагелят і діатомових водоростей. У розпал їх сезонного цвітіння море біля берегів Флориди забарвлюється в яскраво-червоний колір, а в літрі морської води містяться десятки мільйонів одноклітинних рослин.

на ф.
представлена бурими
(фукуси, ламінарії),
зеленими, червоними
водоростями і деякими
судинними рослинами. У
гирлах річок росте
зостера морська, а в
тропіках переважають
зелені (каулерпи,
валонія) і бурі (саргасум)
водорості. Для південної
частини океану
характерні бурі водорості
(фукус, лесонія, електус

Органічний світ

Найбільшим розвитком життя відзначаються смуги стику холодної і помірної зон. Вони і є основними рибпромисловими районами: Ньюфаундлендська банка, Ісландські води, Північне море та райони китобійних промислів Південної півкулі.

Найбільше промислове значення мають оселедцеві, тріскові, і дососеві риби. Понад половину світового улову тріски, оселедця, макрелі, тунця і сардин видобувається в північній частині Атлантичного океану. У 1970-х рр. внаслідок перелову деяких видів риб обсяги промислу різко

A photograph of a seagull in flight over the ocean. The bird is positioned in the upper right quadrant, with its wings spread wide. The water is a deep blue-green color with small waves. In the foreground, the white foam of a wave is washing onto a sandy beach. The sky is a pale, clear blue.

Дякую за увагу